

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

II. Miraculum Augustae Vindelicorum factum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

nihil nisi fumus & orbis visus. An non jure omni hanc Babylonem compos mentis vitet?

II. Potro Ferdinandus septemdecim imperavit annis, quibus omnibus nihil in religionis negotio memorabile gestum est, nisi quod scriptis & libellis inter partes acerrime dimicatum fuit, interim ut sequenti Capite ostendam tum inter Protestantas, tum Catholicos, imprimis Staphylum, nam in hunc omnes pariter insurrexerunt, qui in Trimembri epitome Theologiae Lutheranae, sese in lucem aliter, quam vellet protractos è suis latibulis, dolebant. Ex Protestantium numero quidem Melanchton Anno 1558. Atro felle scriptum edidit, eo quod ipse esset creatus Dux ternæ Phalangis Evangelicorum, & tunc sumtus est Flaccus Illyricus, Andreas Musculus, Jacobus Smidelinus, & Longinus Schvvenckfeldianus, &c. quibus omnibus idem Staphylus unam nervosam responsionem opposuit, hoc titulo insignitam; *Contra adificatores turris Babylonica Responsio*. quo viso Melanchton se pugnae subtraxit, nec Staphylum deinceps laceffivit. Cum vero turpitudine illa Lutherani Schismatis indies magis pervulgaretur, acrius de medicina luxato corpori adhibenda captum est cogitari, quam cogitationem Melanchton probavit; sed opere impleri posse desperans dixit demum verissimum hoc inter plurima falsa verbum. *Quod nostri principes tolli controversias cupiunt, voluntas laudanda est, sed conantur hydræ caput pracidere hoc Sycophantico saculo. prædixerat hoc Lutherus ipse in captivitate Babylon. libro [a] Dabo operam ut negotium scribendi habeant copiosum, præcurram enim, ut dum gloriosissimi victores de una aliqua mea hæresi, ut eis videtur, triumphant, ego interim novam moliar.* Synodus opportunissimè videbatur esse remedium sopiendæ discordiæ, sed Melanchton restitabat, æque à suis, quam à Tridentinis PP. timens fulmen anathematis. In hac trepidatione & angustiis miser Melanchton reliquum vitæ exegit, adeo ut ne quidem Wittebergæ sibi videretur esse tutus, uti ipse in Epistolis queritur, & sane fugam aliquoties tentavit, maxime initio Anni 1559. quo Flaccus in valde Decem sectis è Luthero ortis, anathema procuravit publice dici à Winariensibus Ducibus. contra quod Wittebergensis Academia insurgens, scriptum plane maledicum emisit. Sed dum se Lutherani concidunt Calvinismus sensim in Germaniam, & primo Palatinatum irrepit. [b] & Melanchton Anno 1560. moritur. Pacem optimus Imperator unice spectabat; quæ tanto

magis Christianæ Reipublicæ erat necessaria, quanto ei majora à potentissimo hoste pericula impendebant. Paulo vero ante mortem ipsius Augustæ Vindelicorum res accidit miraculo plena, quæ multos ad Catholicam fidem convertit. *Filia civis textoris à damone infessa, à patre ad Prædicantes Lutheranos liberanda deducitur. Hi exorcismis rem privatim aggrediuntur, sed frustra; diabolo omnes eorum conatus irridente. Itaque excusare se Ministri, & æterni Patris voluntatem ac decretum, qui pœna tempus nondum abbreviare vellet, obtendentes, patrem ad patientiam cohortari. Forte aderat è vicinia Chirurgi cujusdam Matthiæ nomine filia, Catholica religioni addicta. Hac demoniaca patrem rogat, ut sacerdotem quendam Catholicum, Patrem Simonem nomine, qui in templo Mauritiano concionabatur, accersiri curaret. Patre assentiente venit sacerdos, & homo ceteroqui inculpata vitæ, & in his rebus non inexercitatus; præcationibus se dat, & aquam lustralem secum ad obsessam adfert. Quo illa conspecto, mirum in modum angit atque horribiles ululatus edere coepit. Quum vero ardentissima sibi torqueretur, ex aqua lustrali haustum sumere coacta, ingra vescentibus tormentis, multo crebrioribus atque atrocioribus iniuriis in sacerdotem; exorcismis intentum, debacchabatur, tanta cum vehementia, ut vix à sex robustis viris teneri ac constringi posset. Post longam quasi pugnam & frequentem divini nominis invocationem, diabolus taurina voce omnibus audientibus exclamavit, Nequissime sacerdos, numquam tu me hinc expelles; cedere tamen fortioritandem & creaturam hanc Dei relinquere compulsus fuit: quæ non pristina tantum forma & corporis valitudini restituta fuit, verum etiam anima salutem recepit, cum suis ad Catholicam Ecclesiam, in qua sola vera miracula fiunt, reversa.*

III. Defuncto Ferdinando VIII. Kal. Sextil. Anno 1564. Maximilianus filius successit natus Anno 1527. cum janante Anno 1562. VIII. Kal. Dec. in Regem Roman. esset Electus. Ei vix Imperium ingresso Turca omnibus viribus incubuit. Solimanus enim jam ætate provectus, ut victoriis suis colophonem imponderet, cum exercitu Hungariam pervagatus, Sigethum, positus castris, acerrime oppugnabat. Imperator accepta periculi magnitudine, Principes Augustam convocat, ut de auxiliis conferendis ageretur. Ibi Protestantas alia atque alia obtendere; nonnulli bellum quod tum inter Daniæ & Sueciæ reges gerebatur, in quorum

[a] Anno 2. b. [b] Vlenberg. Vit. Melanchton. cap. 23. & 24.